

Matevžek si vse to dobro zapomni in pravi:

»Mati, vse bom storil, vse, zdaj pa grem, kakor ste mi rekli, oj, jaz kar grem.«

Strgarica stisne drobni ročici sinkovi, poljubi mu lice — Matevžek stopi iz hiše in izgine za voglom. Ko ga mati zadnjič pogleda, vzdihne: »Oh, morda ga ne bom videla nikdar več. Bog, ti ga spremljaj po poti, po oni poti, ki pelje gori k tebi!«

Med tem je Matevžek zapustil že zadnjo hišo svoje rojstvene vasi.

(Dalje prihodnjič.)

Vravec in lastovka.

(Basen.)

Na streho je priletel vravec k lastovki.

»Kam greš, lastovka?« vprašal je ščebetaje brhko sosedo.

»Na jug, na jug« začvrčala je ptica, »kaj ti pa ne pojdeš na zimo iz teh mrzlih in neprijetnih krajev?«

»Jaz, a zakaj neki?«

»Glej ga, bedaka, saj tu ne bodeš imel ni gorkega stanovanja, ni dovolj hrane . . .«

»In ko bi tudi moral poginiti«, odvrnil je dobri rujavček, »ne zapustim svoje preljube domovine, marveč ž njo hočem trpeti in stradati ter pričakovati boljših in srečnejših dni.«

Siluška.

Mladičev majnik.

Glej si, majnik prekrasni!
Kdo bi se ne veselil?
Materi Božji prejasni
Šmarnične venčke bom vil.

Sladka Marija Devica!
Tebi le bije srcé,
O, najkrasnejša cvetlica
Ti si nebes in zemljé!

Glej me, jaz reven človeček
Tu pred oltarjem klečim,
Milostna! — prosim te deček,
Tvoj blagoslov naj dobim.

Tebi bom lučico vžigal,
Tebe bom s cvetjem krasil,
K Tebi bom srčice dvigal,
Tebi bom slavo glasil.

Srce zato naj mi diči
Čednostij Tvojih sijaj,
Končno pa k Sebi pokličí,
Mati! v nebeški me raj.

Radoslav.

